

opstramninger af de eksisterende § 5-tilladelser og endelig om etablering af lokale beredskabsråd, hvor ansatte og naboer får fuld indsigt i de sikkerhedsmæssige forhold på forurenende og farlige virksomheder.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om der vil kunne skabes opbakning til den slags initiativer. Jeg tror, det ville være fremmende med positive udsagn i den retning, også for at sætte det konkrete forslag på plads i den begrænsede effekt, det vil have over for miljøet.

Så til lovforslag nr. L 82, de kemiske stoffer. Enhedslisten kan støtte dette forslag, som vi mener kan bidrage til at forbedre effekten af miljøtilsynet, dog styrker det næppe miljøtilsynet i sig selv. Vi kan således fuldt støtte, at det ikke længere skal være tilladt at besidde f.eks. pesticider, der er forbudt at anvende herhjemme. Imidlertid er dansk lovgivning på dette område først konsekvent, når et flertal her i Folketinget er villige til også at stoppe enhver produktion af kemiske stoffer, som vi ikke selv tillader at anvende.

Det kan godt være, at det kun er i Enhedslisten, at vi finder det dobbeltmoralisk at tillade produktion af stoffer, som vi i øvrigt selv finder miljømæssigt uforsvarlige at anvende, men det vil vi afprøve ved at stille ændringsforslag herom, så ikke alene besiddelse, men også produktion af forbudte kemiske stoffer forbydes.

I § 48 præciseres det, at f.eks. importører kan påbydes at tilbagetage ulovlige kemiske stoffer i det omfang, dette er muligt. Denne præcisering vil jeg gerne have uddybet, da jeg ikke forstår den retsmæssige logik. Ligger der heri, at det i praksis er lovligt at sælge ulovlige stoffer, altså at det kun i alvorlige tilfælde har konsekvenser? Hvis jeg forstår dette korrekt, får vi med lovforslaget her den situation, at besiddelse er ulovligt, salg er halvulovligt, og produktion er lovligt.

Hvis nogen synes, at denne terminologi lyder bekendt, så er det ganske bevidst. På narkoområdet bruges de samme termer, men her er ulovlighedernes størrelse i omvendt rækkefølge, nemlig produktionen af ulovlige stoffer er mest strafbart, salg strafbart, medens besiddelse er mindst strafbart.

En forklaring på denne inkonsekvens i dansk retspolitik er den, at pusheren i miljøsager er danske industrivirksomheder med miljøministeren som den skumle bagmand. En interessant tanke, som jeg da gerne ser ministerens kommentar til.

For dog at rette lidt op på den inkonsekvens vil Enhedslisten fremsætte forslag om, at ulovligt opbevarede stoffer konfiskeres og destrueres, og ikke at importøren eller producenten får lov at tage det retur med videresalg for øje.

Omkring ændringen af § 59 om strafferammen ønsker Enhedslisten, at der også sker konfiskation i førstegangstilfælde. Hvorfor skal der ses igennem fingre med det? Hvorfor kan lovændringen i øvrigt ikke træde i kraft med øjeblikkelig virkning? Hvorfor vente til juni 1997?

Med disse ord kan vi tilslutte os L 82.

Egil Møller (DF):

Lovforslag nr. L 83 har til hensigt at sikre mere lov og orden på miljøområdet, således at der sker en begrænsning i antallet af større forureningssager.

Dansk Folkeparti har den klare opfattelse, at vor generation med de mange muligheder bør efterlade vore efterkommere et så sundt og miljøvenligt land som overhovedet muligt. Derfor ser vi meget positivt på lovforslaget, som vi formentlig vil støtte.

Med hensyn til lovforslag nr. L 82 har vi den opfattelse, at lovekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996 for så vidt angår intentionerne om håndhævelse af miljøreglerne er tilstrækkelig.

Hvis det under det kommende udvalgsarbejde virker overbevisende, at der kræves en lovændring, vil Dansk Folkeparti naturligvis medvirke hertil.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er jo en god dag for miljøet. Igen skal der lyde en tak til ordførerne for gode og spændende indlæg, og tak til ordførerne for den principielle tilslutning, der er givet til forslagene, endda fra et meget bredt flertal i Folketinget.

Jeg overser ikke, at der har været mange kritiske bemærkninger. Det er jo netop meningen med en første behandling, at man giver udtryk for sine betænkeligheder og sine kritiske spørgsmål; så får vi lejlighed til under udvalgsarbejdet at gå i dybden med disse spørgsmål. Og forudsat at vi kan klare dem af, er der i disse to forslag mulighed for en meget bred tilslutning bag en styrkelse af retshåndhævelsen på miljøområdet, og det er jeg meget glad for.

For mig har det altid virket stødende, at forbrydelser mod miljøet takseres til en helt anden takst og vurderes helt anderledes i vores system end andre forbrydelser. Når en mand kører over grænsen – eller for den sags skyld en kvinde,